

други такъвъ сборъ, който да бѣде присъединенъ на главния сборъ, на юнтата. — Съставенитѣ по-този начинъ второредни сборове бѣхъ твърдѣ силни средства за распространение на полезнитѣ мисли. Тукъ Франклинъ си приготви партия, която управляваше по хубаво защото тя са повѣряваше нему, защото той отъ какъ изслушаше разумнитѣ мнѣния, покоряваше са само на собственното си рѣшение. Франклинъ обичаше да ръководи другитѣ и той имаше таквазъ дарба. Дѣятелниятъ, распаленъ, плодовитъ и справедливъ неговъ умъ энергическийтъ и рѣшителенъ неговъ характеръ го подбуждахъ природно да приеме властта надъ другитѣ. Но тази власть която придоби отъ рано, той употребяваше не всѣкога въ хармония. Когато бѣше още дѣте, той управляваше своитѣ врѣстничета, които свободно го припознавахъ за распоредителъ на тѣхнитѣ игри. На младо време той бѣше рѣшителенъ, догматически владѣтель. Нѣкакъ-си той като че насилваше другитѣ чрезъ май-надменното превъсходство на своята аргументация. Като доказваше нѣколко, той увеличаше непременно всички. Но Франклинъ видѣ скоро че този гордъ начинъ, ако и да подчиняваше умоветѣ, то пакъ раздражняше самолюбието. Поразенъ отъ остроумний методъ на Сократа, съ прости на гледъ, а инѣкъ съ вѣщи и искусно плетени запитвания, да докарва своитѣ противници чрезъ нѣкои забикалки, до тамъ дѣто тѣ не ожидатъ, да ги кара да припознаятъ непоколебимата истина на неговитѣ убѣждения, като покаже очивѣстната нелѣпостъ на тѣхни-